

MATTHEÛS

5:31-32

Echtscheiding, hertrouwen en trouw aan de
huwelijksgeefte

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-31-32

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De geest van de wet: liefde en trouw	7 min	3
2	Jezus' onderwijs over echtscheiding	7 min	6
3	Hertrouwen, overspel en gebroken geloften	4 min	11
4	De uitzondering bij seksuele ontrouw	5 min	13
5	Huwelijkstrouw, bekering en herstel	4 min	15
	Om verder te lezen		16

1

De geest van de wet: liefde en trouw

We gaan verder met onze studie van de Bergrede in Mattheüs 5. We komen nu bij het derde voorbeeld dat Jezus geeft om Zijn onderwijs over de wet toe te lichten. De wet was natuurlijk de wet die ongeveer 1.400 jaar vóór Christus door Mozes aan de Joden was gegeven. Sinds de tijd van Mozes hadden de Joodse leraren en rabbi's die wet steeds verder uitgewerkt. Tegen de tijd dat Jezus kwam, was een groot deel van de oorspronkelijke bedoeling van de wet naar de achtergrond verdwenen, bedolven geraakt onder tradities van mensen, of te weinig benadrukt. Sommige dingen waren juist buitenproportioneel sterk benadrukt in verhouding tot andere delen van de wet, enzovoort. Met andere woorden, in de 1.400 jaar sinds Mozes de wet had gegeven, gingen de godsdienstige leiders van Israël op een bepaalde manier met de wet om. Door hun onderwijs ontstond een onevenwichtig en onvolledig begrip van wat God werkelijk wilde. Daarom komt Jezus duidelijk maken waar de wet werkelijk om draait.

Ik heb enkele bijeenkomsten geleden gezegd dat Jezus in Mattheüs 23:23 eens zei dat de gewichtigste zaken van de wet recht, barmhartigheid en trouw zijn. Ik heb ook gezegd dat dit niet drie dingen zijn die los van elkaar staan, maar eenvoudigweg de bestanddelen van liefde. Jezus gaf aan dat liefde de vervulling van de wet is. Of, zoals Hij het verwoordde:

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

MATTHEÛS 7:12

Als je jouw naasten liefhebt zoals je jezelf liefhebt, betekent dit dat je voor hen doet wat je wilt dat zij voor jou doen. Als dat zo is, is het heel duidelijk dat je wilt dat mensen je rechtvaardig behandelen. Je wilt dat mensen je barmhartig en trouw behandelen. Dit

zijn de bestanddelen van wat het betekent om liefdevol met je naaste om te gaan. Je naaste liefhebben betekent dat je hem rechtvaardig behandelt, hem barmhartig behandelt en hem trouw bent.

Daar draaide de hele wet werkelijk om. In dit gedeelte van Mattheüs 5 geeft Jezus zes voorbeelden uit de wet om duidelijk te maken wat de geest van de wet was. Deze gedachten zijn niet nieuw. Jezus bedenkt niet iets nieuws. Hij brengt alleen dingen naar voren die al in de wet werden geleerd. Toen Hij in Zijn onderwijs over moord zei dat je niet boos moet zijn op je broeder, kun je hetzelfde onderwijs tegen boosheid vinden in Spreuken en andere delen van het Oude Testament. Toen Hij onderwees dat je niet naar een vrouw moet kijken om haar te begeren, vind je hetzelfde onderwijs in het boek Job en in het boek Spreuken. Het staat zelfs in de wet zelf:

U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienaar, noch zijn dienaressen, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

EXODUS 20:17

Jezus komt hier dus niet werkelijk met volkomen nieuw materiaal. Wat Hij zegt, is: 'De wet is jullie op een bepaalde manier onderwezen, en het belangrijkste deel van de wet is weggelaten.' Het is niet zo dat het niet al in de wet stond. Het punt is dat de leraren van de wet de mensen niet werkelijk zo hadden onderwezen dat hun duidelijk werd wat Gods prioriteiten zijn en waar het God werkelijk om gaat. In plaats daarvan hadden ze de wet veranderd in slechts een uiterlijke schil van godsdienstig gedrag. Ze hadden het innerlijk weggelaten, de kern eruit gehaald. De geest ervan ontbrak. Daarom kwam Jezus de geestelijke aard uiteenzetten van wat God belangrijk vindt in ons gedrag.

Om Gods zorg voor rechtvaardigheid toe te lichten, gaf Hij een paar voorbeelden:

Je mag niet moorden en:

U hebt gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult geen overspel plegen.

MATTHEÛS 5:27

Dat zijn goede voorbeelden van Gods zorg voor rechtvaardigheid. Hij wil niet dat wij onze naaste beroven van zijn recht op leven of van zijn recht op zijn vrouw. Maar er zijn nog andere kwesties van rechtvaardigheid die voor God belangrijk zijn, en Jezus werkt enkele daarvan verder uit.

Nu komen we bij een gedeelte in Mattheüs 5:31-37 waar Hij twee voorbeelden geeft van Gods zorg voor trouw, nog een van de gewichtigste zaken van de wet. Wat is trouw? Trouw betekent dat je integer bent. Wanneer je iets zegt, wanneer je welke verplichting dan ook aangaat, kan men erop rekenen dat je die nakomt. Je hebt geen juridisch document nodig om je eerlijk te houden. Je hebt zelfs geen eed nodig om je eerlijk te houden. Je bent eenvoudigweg eerlijk. Wanneer je zegt dat je iets zult doen, doe je het. Zelfs als het moeilijk is om het te doen, doe je het toch, omdat je trouw bent. Je wilt iemand zijn die, net als God, trouw blijft, zelfs wanneer dat moeilijk is.

Er staat een Schriftwoord in Psalm 15 waar de psalmist de vraag stelt:

Wie mag Gods heilige berg beklimmen en in Zijn nabijheid wonen?

PSALMEN 15:1

Niet iedereen voldoet aan de voorwaarden. De psalm vertelt je wie je moet zijn, of wat voor iemand je moet zijn, als je in Gods tabernakel wilt verblijven en op Zijn heilige berg wilt wonen.

Psalm 15 is slechts vijf verzen lang en bestaat voornamelijk uit een opsomming van eigenschappen die nodig zijn om aan de voorwaarden te voldoen. In die opsomming staat in Psalm 15:4 over de man die daaraan voldoet:

Hij zweert tot zijn eigen schade en verandert niet.

PSALMEN 15:4

Dat betekent dat hij een verplichting aangaat, dat hij zweert iets te doen, en vervolgens ontdekt dat hij tot zijn eigen schade heeft gezworen. Dat betekent dat hij iets heeft beloofd zonder te beseffen hoeveel het hem zou kosten om zich eraan te houden. Hij deed een belofte, maar had niet volledig begrepen hoe kostbaar het voor hem zou zijn om die belofte na te komen. Maar wat doet hij?

Wat doet hij? Hij verandert niet. Wanneer hij eenmaal ontdekt dat het nakomen van zijn belofte veel moeilijker zal zijn en hem veel meer zal kosten dan hij eerst besepte, verandert dat hem niet. Hij houdt zich nog steeds aan zijn belofte, hoe pijnlijk dat ook is. Zo trouw is God, en zo trouw roept God ons op te zijn.

2

Jezus' onderwijs over echtscheiding

Jezus geeft twee voorbeelden uit het Oude Testament van de manier waarop God belang hecht aan onze trouw. We kunnen er maar één van bespreken, en dat staat in Mattheüs 5, vers 31 en 32. Hij zegt:

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven.

MATTHEÛS 5:31

Het citaat komt uit Deuteronomium hoofdstuk 24. Hij zegt:

Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

MATTHEÛS 5:32

Dit vers rekent in slechts enkele woorden af met een zeer ingewikkelde ethische en morele vraag: wat zijn de ethische beginselen rond echtscheiding en hertrouwen? Christenen krijgen tegenwoordig natuurlijk voortdurend met deze vraag te maken, omdat echtscheiding een welig tierend probleem in onze samenleving is. In de meeste gevallen hertrouwen mensen die scheiden uiteindelijk. Sommige mensen doorlopen achter elkaar meerdere huwelijken en echtscheidingen, en het is in onze cultuur min of meer een geaccepteerd verschijnsel geworden.

Maar ik wil je eraan herinneren dat, hoe geaccepteerd iets in een aardse cultuur ook wordt, dit het nog niet noodzakelijk aanvaardbaarder maakt voor God. Dit is heel belangrijk, omdat wij ongevoelig worden voor dingen. God niet. In de generatie van mijn ouders was het heel beschamend wanneer mensen gingen scheiden. Echtscheidingen kwamen van tijd tot tijd wel voor, maar mensen die gescheiden waren, schaamden zich enigszins. Ze erkenden daarmee dat hun huwelijk mislukt was, en de samenleving keek erop neer.

Dertig of veertig jaar later is dat gewoon niet meer zo. Onze cultuur is eraan gewend. We zijn gewend geraakt aan echtscheiding. Het wordt niet eens als zo erg beschouwd. Mensen in de gemeente gaan voortdurend scheiden en blijven in de gemeente. De gemeente zegt daar maar heel zelden iets tegen. Ze wil hen niet voor het hoofd stoten. Ze wil hen met deze kwestie niet belasten. We leven in een cultuur waarin we ongevoelig zijn geworden voor morele werkelijkheden. Maar wanneer we de Schriften lezen, worden we eraan herinnerd dat God daar niet ongevoelig voor is.

Er waren perioden in de geschiedenis van Israël waarin het volk afgoden begon te aanbidden. De Schrift zegt heel duidelijk dat God de aanbidding van afgoden verbiedt. Maar langzaam en geleidelijk begon afgoderij binnen te sluipen naast de aanbidding van God. Uiteindelijk was afgoderij gewoon een onderdeel van de Joodse cultuur, en

tijdens de oudtestamentische periode bleef dat honderden jaren zo. In de boeken Koningen was afgoderij een vaststaand gegeven in de Joodse cultuur. Maar het feit dat het in de Joodse cultuur een vaststaand gegeven was en zij er geen enkele overtuiging van zonde over voelden, betekent niet dat God er minder zwaar tegen aankeek dan daarvoor. Hij vernietigde om precies deze reden zelfs het volk Israël door de Assyriërs en stuurde de Joden van Juda zeventig jaar lang naar Babylon. God was boos op hen vanwege hun afgoderij, hoewel zij ieder zondebesef daarover verloren hadden.

Onze eigen samenleving is op het gebied van echtscheiding net zo geworden. In Maleachi hoofdstuk 2 staat:

God haat echtscheiding.

MALEACHI 2:16

en wij haten het niet meer. Het is heel belangrijk dat we leren over dingen te denken zoals God erover denkt, want op de oordeelsdag zal Hij oordelen volgens Zijn maatstaven, niet volgens die van onze cultuur. Het kan mij niet schelen of je naar een gemeente gaat waar iedereen dingen aanvaardt die God verwerpt. Op de oordeelsdag zul je niet volgens de maatstaven van jouw gemeente worden geoordeeld. Je zult volgens Gods maatstaven worden geoordeeld.

Laten we dus teruggaan naar de Bijbel en kijken wat daar staat. Jezus zei:

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

MATTHEÛS 5:31-32

Voor het geval je denkt dat overspel plegen niet zo ernstig is, en dat achteloos scheiden of hertrouwen daarom niet zo'n groot probleem is, wil ik je eraan herinneren wat de Bijbel over overspel zegt. Ik wil je een paar Schriftgedeelten laten zien die van belang zijn om je hierover te informeren.

In 1 Korinthe 6, vers 9 en de daaropvolgende verzen, zei Paulus:

Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven?

1 KORINTHE 6:9

Dat wil zeggen, mensen die overspel plegen.

Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknappen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

1 KORINTHE 6:9-10

Zo eenvoudig is het. Overspeligen zullen, naast anderen, het Koninkrijk van God niet beërven, zei de apostel Paulus. Wij die christenen zijn, zijn het met hem eens, omdat hij Gods apostel was die ons dit vertelde.

Hij zei het ook nog eens in Galaten hoofdstuk 5. Daar zegt hij in vers 19:

Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid,

GALATEN 5:19

Vervolgens geeft hij een lange lijst: ontucht, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, enzovoort. Nadat hij de lijst heeft gegeven, zegt hij:

jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpartijen, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

GALATEN 5:21

Hij zegt het dus twee keer, in 1 Korinthe 6 en in Galaten 5. Overspeligen zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Je gaat niet naar de hemel als je in onbekeerd overspel leeft.

Zo eenvoudig is het. Het kan me niet schelen of jouw gemeente doet alsof het niet zo ernstig is. God beschouwt het niet als iets onbeduidends. In Hebreeën 13 staat het volgende. Hebreeën 13, vers 4:

Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijks bed onbevlekt, want ontuchtplegers en overspelers zal God oordelen.

HEBREEËN 13:4

Wil je seksuele reinheid licht opvatten? Wil je je huwelijksgeloften licht opvatten? Wil je de huwelijksgeloften van iemand anders licht opvatten en overspel plegen? Als je dat doet, kies je er eenvoudigweg voor om van behoud af te zien. Je zult het Koninkrijk van God niet beërven. Is dat belangrijk of onbelangrijk voor je? Ik laat jou dat beslissen en ik ga verder met spreken ter wille van degenen voor wie het wel belangrijk is.

Jezus zei:

Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

MATTHEÛS 5:32

3

Hertrouwen, overspel en gebroken geloften

Trouwens, hoe zit het met de man zelf? Er is nog een andere plaats waar Jezus hierover sprak, en daar liet Hij de man niet buiten beschouwing. In Mattheüs 19 sprak Hij over hetzelfde onderwerp. In Mattheüs 19, vers 9, zegt Hij:

Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

MATTHEÛS 19:9

Dus wat zegt Jezus wanneer je die twee uitspraken samenneemt? Als een man van zijn vrouw scheidt, behalve vanwege seksuele immoraliteit — dat wil zeggen: om iedere andere reden dan dat zij seksueel ontrouw is geweest — en als hij met iemand anders trouwt, pleegt hij overspel. Als zij met iemand anders trouwt, heeft hij haar ertoe gebracht overspel te plegen. En degene die met haar trouwt, pleegt overspel. Met andere woorden, uiteindelijk pleegt iedereen overspel als een man van zijn vrouw scheidt om een andere reden dan ontucht en een van die betrokkenen hertrouwt. Ze zijn allemaal betrokken bij overspel.

Er is verschil tussen overspel en een huwelijk. In onze cultuur zijn er veel gevallen waarin de staat heeft gezegd: „Jullie zijn getrouwd,” en hun een vergunning heeft gegeven, terwijl Jezus naar precies diezelfde relatie kijkt en zegt: „Jullie leven in overspel. Dat is geen huwelijk.” Het is niet aan de staat om het huwelijk te definiëren. God heeft het huwelijk geschapen, God definieert het huwelijk en God geeft toestemming voor het huwelijk. De staat kan, in opstand tegen God, iets een huwelijk noemen wat God overspel noemt. Maar op de oordeelsdag zal niet van belang zijn wat de staat heeft gezegd. Het zal erom gaan wat God heeft gezegd.

Sommigen die hertrouwd zijn, leven in overspel. De staat, al hun vrienden en zelfs de gemeente zeggen misschien: „Je hebt een wettig tweede huwelijk.” Misschien is dat inderdaad zo, als de eerste echtscheiding plaatsvond op grond van seksuele

immoraliteit. Dat is het punt dat Jezus maakt. Een tweede huwelijk is overspel, tenzij het eerste huwelijk eindigde vanwege seksuele immoraliteit.

Wat ik daarmee bedoel, en wat hier staat, is dit: meneer, als jij van je vrouw bent gescheiden terwijl zij niet seksueel ontrouw was toen je dat deed, dan heb je een eed geschonden die je hebt afgelegd. Weet je het nog? Je bent ooit getrouwd. Wat deed je toen je trouwde? Je stond voor andere mensen en je zwoer iets aan God en aan mensen, en je hebt iedereen bedrogen. Je hebt tegen God gelogen, je hebt tegen mensen gelogen en je hebt zelfs tegen de staat gelogen en door middel van een bedrieglijke verklaring een vergunning verkregen. Je zei dat je alle anderen zou verlaten en bij deze vrouw zou blijven, in goede en in slechte tijden, in ziekte en gezondheid, in rijkdom en armoede, zolang jullie beiden zouden leven. Heb je dat gezegd? Dat heb je gedaan als je getrouwd bent.

Als je dat hebt gezegd en later van haar bent gescheiden, wat heb je dan gedaan? Je hebt meineed gepleegd. Je hebt onder ede gelogen, niet alleen tegen mensen, maar ook tegen God. Volgens de wetten van de staat zou je wegens meineed in de gevangenis gezet moeten worden. Onze wetten doen dat in dit land natuurlijk niet. Maar als dat wel gebeurde, zou je krijgen wat je verdient. Je hebt meineed gepleegd. Je hebt je vrouw onrecht aangedaan. Je hebt de aanwezige getuigen, haar familie en God onrecht aangedaan. Is dat iets onbeduidends? Als dat voor jou zo is, dan heb je totaal geen besef van wat goed en verkeerd is, en dan verkeer je in grote moeilijkheden met God.

Mevrouw, als jij dat je man hebt aangedaan, als jij bij een altaar zulke beloften hebt gedaan aan God, aan mensen en aan je man, en daarna bent weggegaan, van hem bent gescheiden en met iemand anders bent getrouwd, dan leef je in overspel, tenzij je je hebt bekeerd. Natuurlijk bestaat er zoiets als je bekeren van overspel. Maar als je een overspelige bent die zich niet bekeert, dan zeggen Jezus, Paulus, Hebreëen en alles in de Schriften dat je het Koninkrijk van God niet zult beërven. Wil je dat wel? Dan moet je je bekeren als je een overspelige vrouw bent.

4

De uitzondering bij seksuele ontrouw

Bij dit alles wordt één uitzondering genoemd, namelijk ontucht. Dat betekent het volgende: meneer, als jij van je vrouw bent gescheiden omdat zij een verhouding had, of mevrouw, als jij van je man bent gescheiden omdat hij een verhouding had, dan ligt dit alles anders. Volgens Jezus is niets van wat ik zojuist heb gezegd op jou van toepassing. Als je man een verhouding had en jij van hem bent gescheiden, dan is dat gerechtvaardigd. Want ook al heb jij een gelofte afgelegd, hij heeft dat eveneens gedaan, en hij heeft die gelofte geschonden. Hij heeft het verbond geschonden.

Zelfs God stond in een verbondsrelatie met Israël, en zij schonden het verbond. Daarom scheidde God van Israël, volgens Jeremia hoofdstuk 3 en Jeremia hoofdstuk 2. Jesaja zegt hetzelfde. Het is mogelijk om van een verbondsgelofte ontslagen te worden. Als je trouwde en daarbij in een verbond trouw beloofde, en je echtgenoot of echtgenote vervolgens die gelofte schond door overspel te plegen, dan is die gelofte verbroken, dan is dat verbond verbroken, en heb je alle recht om te scheiden en, naar mijn overtuiging, om te hertrouwen. Sommige mensen lezen deze woorden van Jezus en zeggen dat Jezus hertrouwen niet toestaat. Nee, dat doet Hij niet, behalve wanneer de scheiding veroorzaakt werd door ontucht.

Het punt hier is dat je je echtgenoot of echtgenote niet zomaar kunt verlaten omdat je niet meer van die persoon houdt, omdat iemand anders je meer aantrekt dan je echtgenoot of echtgenote, omdat jullie de laatste tijd veel ruzie hebben gehad, omdat er weinig geld is, omdat seks niet meer opwindend is, of omdat je je gewoon verveelt. Je kunt dat huwelijk niet zomaar verlaten. Je hebt iets beloofd. Als je het niet meende, had je het niet moeten beloven. Maar je hebt het wel beloofd, en God houdt je aan je woord.

Als je echtgenoot of echtgenote die belofte heeft verbroken door overspel te plegen, is dat een ander verhaal. Volgens Jezus ben je dan ontslagen van die belofte, geloof ik. Zodra je daarvan ontslagen bent, kun je naar mijn overtuiging hertrouwen.

Als ik dat zeg, ben ik niet zo naïef dat ik niet weet dat veel christenen het op het ene of het andere punt niet met mij eens zijn. Dat is niet erg. Christenen zijn vrij om het met elkaar oneens te zijn, zolang ze daar vanuit de Bijbel goede redenen voor hebben. Ik weet dat sommige mensen strenger zijn dan ik, en sommige minder streng. Sommigen denken dat je nooit mag scheiden, zelfs niet als je echtgenoot of echtgenote overspel heeft gepleegd, en dat je nooit mag hertrouwen. Deze mensen staan voor een bijzonder moeilijke opgave wanneer ze proberen uit te leggen wat Jezus bedoelde toen Hij zei:

‘Behalve vanwege ontucht.’ Ze werken eraan en schrijven soms boeken waarin ze proberen dat weg te verklaren. Wat mij betreft: ik heb hun boeken en argumenten gelezen, en ik ben er absoluut niet van overtuigd dat hun standpunt steekhoudend is. Jezus heeft wel degelijk gezegd:

‘Behalve in het geval van ontucht.’ Daarmee maakte Hij een uitzondering. Dat betekent dat alles wat Hij zei waar is, behalve in dit geval.

Er zijn ook mensen die veel toegeeflijker zijn dan ik. Zij zeggen: ‘Jezus heeft het wel een beetje moeilijk gemaakt. Besef je niet dat sommige vrouwen het erg moeilijk hebben in een huwelijk? Verwacht je dat mensen die niet gelukkig zijn met elkaar en niet van elkaar houden, hun hele leven bij elkaar blijven?’ Niet voor het eeuwige leven, want Jezus zei dat er in de hemel geen huwelijk zal zijn. Maar ja, ik verwacht dat je je beloften nakomt, en God verwacht dat ook. Je hebt beloofd het levenslang te doen. Je zei niet: ‘Als ik dan nog gelukkig ben.’ Je zei: ‘In voor- en tegenspoed.’ Als je dat niet hebt gezegd, ben je waarschijnlijk helemaal niet getrouwd. Maar als je het wel hebt gezegd, moet je je eraan houden. Als je dat niet doet, zal God je ervoor ter verantwoording roepen. Dat is wat Jezus zegt.

In plaats van in te gaan op alle discussies over echtscheiding en hertrouwen — en dat zijn er veel — zal ik dit zeggen: als je belangstelling hebt voor een veel uitvoeriger behandeling van alle Schriftgedeelten die met dit onderwerp te maken hebben, kun je drie artikelen raadplegen die ik enige tijd geleden voor ons tijdschrift *The Narrow Path* heb geschreven. Ik denk dat ik elk Schriftgedeelte in de Bijbel over dit onderwerp behandel. Ik zal hier niet op elk detail ingaan.

5

Huwelijkstrouw, bekering en herstel

Ik wil er wel op wijzen dat Jezus dit ter sprake bracht om een van de belangrijkste dingen duidelijk te maken: wanneer God een wet geeft, verwacht Hij dat die naar de geest wordt nageleefd. De geest van de wet is liefhebben, en liefde omvat rechtvaardigheid, barmhartigheid en trouw. Je huwelijksgeloften nakomen is een kwestie van trouw. Als je je huwelijksgeloften breekt, ben je ontrouw en dus liefdeloos, en daarom zondig je, want tegen je is gezegd:

En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

MATTHEÛS 22:39

Als je met iemand trouwt, wil je dan dat die persoon je trouw blijft? Wil je dat die persoon je iets belooft en vervolgens die belofte verbreekt en zich er niet aan houdt? Natuurlijk niet. Dan moet jij je geloften nakomen. Je moet die persoon behandelen zoals je zelf door die persoon behandeld wilt worden. Dat is waar de hele Wet en de Profeten om draait. Je wilt niet dat mensen tegen je liegen. Je wilt niet dat mensen je valse beloften doen. Je wilt niet dat mensen je allerlei rooskleurige dingen beloven en zeggen: 'Ik meen het echt, echt,' en er dan vandoor gaan zodra het moeilijk wordt. Ik zeg niet dat mensen dat niet bij jou zullen doen, maar je wilt toch niet dat ze dat doen? Als je niet wilt dat ze dat doen, dan heeft Jezus gezegd dat jij het evenmin mag doen.

Wanneer je voor God staat, zal Hij niet vragen: 'Was je gelukkig in je huwelijk?' Hij zal vragen: 'Heb je je geloften nagekomen? Heb je gehoorzaamd? Heb je Mij iets gezworen en daarbij tegen Mij gelogen door te zeggen dat je trouw zou blijven, en heb je dat vervolgens niet gedaan?'

Ik weet zeker dat sommigen van jullie zich ervan bewust beginnen te worden dat jullie juist op dit punt in moeilijkheden verkeren met God. Als dat zo is, kun je het in orde maken met God. Je kunt je bekeren. Je kunt om vergeving vragen. In sommige gevallen is dat misschien alles wat je hoeft te doen. Maar er zijn gevallen waarin dat niet alles is wat je hoeft te doen. Want je hebt nog steeds ergens een echtgenoot of

echtgenote, je eerste, die je trouw is gebleven, en die heb je verlaten. Je laat hem of haar in onzekerheid achter. Misschien heb je zelfs kinderen uit dat huwelijk. Je kunt het niet in orde maken met God zonder het ook met hen in orde te maken.

Denk aan wat Jezus in Mattheüs 5 zei:

Als je met je gave naar het altaar komt en je herinnert dat iemand iets tegen je heeft, ga het dan eerst met diegene in orde maken. Verzoen je met hem of haar en breng daarna je gave.

MATTHEÛS 5:23-24

Daar bedoelde Hij iets mee.

Als je een man of vrouw hebt die je hebt verlaten, en die je trouw is gebleven en op je heeft gewacht terwijl jij andere relaties aangaat, of als je misschien zelfs op onrechtmatige wijze hertrouwd bent, dan bevind je je in een overspelige relatie die iemand een huwelijk noemt. Het doet er niet toe wie het een huwelijk noemt. Als Jezus het overspel noemt, laten wij het dan ook zo noemen. Dat is wat het is. Je moet dat overspel verlaten, teruggaan en je geloften nakomen.

Aan de andere kant, als de echtgenoot of echtgenote die je hebt verlaten verder is gegaan en met iemand anders is getrouwd, dan is dat een ander verhaal. Maar als diegene op je wacht, dan heb je tegenover hem of haar geloften na te komen.

Dit is een zeer diepgaand onderwerp, en we hebben het hier slechts zeer kort behandeld. We zullen verdergaan met onze studie van de Bergrede en de rest van het boek Mattheüs.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 7:12
- Exodus 20:17
- Mattheüs 5:27

- Psalmen 15:1
- Psalmen 15:4
- Mattheüs 5:31
- Mattheüs 5:32
- Maleachi 2:16
- Mattheüs 5:31-32
- 1 Korinthe 6:9
- 1 Korinthe 6:9-10
- Galaten 5:19
- Galaten 5:21
- Hebreeën 13:4
- Mattheüs 19:9
- Mattheüs 22:39
- Mattheüs 5:23-24

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.